

[Krag.]

mangfoldige Gange. Thi kun derigennem kommer Driftsudgifterne i Plan med den formindskede Købeevne, hvilket er Vilkaaret for, at der kan findes Beskæftigelse i et Land. Det er en Opfattelse, som den højtærede Finansminister og hans Kolleger skulde se at tilegne sig. Havde de gjort det før, saa vilde adskilligt i Dag have set anderledes ud her i Landet, end det gør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson misforstod mig ganske. Det, jeg sagde, var, at Indefrysning af et Beløb af 80 Mill. Kr. vilde være rimeligt; men af de 80 Mill. Kr. er de 40 Mill. Kr. allerede engageret som Statslaan i Sønderjylland, idet der gennem Hypoteklaanefonden, Laanekassen, Realkreditlaan og Erhvervenes Laanefond er udlaant ca. 40 Mill. Kr. Det vil sige, de forefindes formelt, men ikke reelt. Saa bliver der altsaa kun Tale om 40 Mill. Kr. derudover. Og hvis der skal være Ligelighed, kan man ikke indskrænke sig til kun at træffe Foranstaltninger til Lettelse af Gældsbyrden over for Staten dernede. Saa maa man ogsaa træffe tilsvarende Foranstaltninger til Lettelse af den private Gældsbyrde. Jeg tænker baade paa Gæld til Sparekasser og paa den store private Pantegæld. Dertil vilde udkræves 40 Mill. Kr. ud over de 40 Mill. Kr., som allerede er engageret. Det vilde udkræves, naar Forholdene er som i Aabenraa Amt, jeg føjer til som f. Eks. i Midtsønderjylland, Sognene omkring Rangstrup, hvor der til 6 Mill. Kr.'s Ejendomsskyld svarer 9 Mill. Kr.'s Landbrugsgæld.

Men nu kommer Lovforslaget altsaa i Udvalg, og hvis vi virkelig faar undersøgt til Bunds, hvad der er af reelle Værdier, og hvad der er af Gæld, saa vil vi se, og det vil det ærede Medlem Hr. A. Svensson ogsaa se, at dette Beløb er slet ikke saa urimeligt, hvis det Maal, jeg tilsigter, skal naas. Men jeg forstaa altsaa, at det ærede Medlem ikke vil være med til en saadan Foranstaltning som midlertidig Foranstaltning. Hvad er det da, det ærede Medlem vil som endelig Gælds sanering? Maa vi ikke faa at vide, hvad det er, man fra konservativ Side vil som endelig Gældssanering i Sønderjylland?

Finansministeren (H. P. Hansen): Det viste sig altsaa, at da det ærede Medlem Hr. Krag skulde til at tale om Tilpas-

ning, vendte han tilbage til Nedsættelsen af Arbejdslønnen. Jeg havde egentlig ikke ventet paa en Tid, hvor man ogsaa fra Rigsdagens Side søger at hæve Prisniveauet, at her netop var Anledning til at tale om Nedsættelse af Arbejdslønnen. Men det er jo Hovedpunktet, der er ikke noget nyt fra Venstres Side i saa Henseende, Tilpasning betyder Nedsættelse af Arbejdslønnen, det er det væsentlige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. Holstein reducerede nu det Beløb, som skulde laanes til de sønderjyske Landsdele, til 40 Mill. Kr. Det ærede Medlem spurgte om, hvad vi Konservative da vil. Jeg kan sige, at vi vil i alt Fald ikke være med til at optage Statslaan, som den sønderjyske Befolkning, der ikke kan bære den nuværende Gældsbyrde, saa skal afdrage paa. Det vil vi ikke være med til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det, jeg vilde, var at indefryse indtil videre ved Statens Mellekomst en Gældsbyrde paa ca. 80 Mill. Kr.

Nu rejser sig det Spørgsmaal: Vil det ærede Medlem virkelig mene, at man kan træffe en endelig økonomisk Ordning i Sønderjylland, en Ordning, som en Gang for alle afgør de særlige sønderjyske økonomiske Spørgsmaal, under saadanne økonomiske Forhold som dem, dette Land i Øjeblikket staar i? Mener det ærede Medlem ikke — jeg tror, der er mangfoldige af hans Vælgere, der mener det —, at Hovedsagen er, at det kan sikres dem, som man ikke kan lægge til Last, at de er daarlige Bedriftsledere, men som uforskyldt er kommet i økonomiske Vanskeligheder, at de bliver ved Hjem og Bedrift — det er ikke andet, de beder om — midlertidig, indtil videre? Det er intet urimeligt Krav fra en Grænsebefolkning, som er saa haardt ramt som den sønderjyske.

Det er Spørgsmaalet: Vil man det Maal — saa maa man ogsaa vandre den Vej, som fører til Maalet — eller vil man ikke Maalet? Men at man under de nuværende Forhold kunde træffe en økonomisk Ordning for Sønderjylland, som en Gang for alle for Fremtiden bragte det sønderjyske særlige Spørgsmaal ud af Verden, kan jeg slet ikke